

STAIGĀT GAISMĀ – NOVĒRSTIES NO GRĒKA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jņ. 3:19; 8:12; Rom. 3:10-20; 1. Tim. 1:15; 1. Jņ. 1:5–2:2.

ATMIŅAS PANTS:

“Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības.” (1. Jņ. 1:9)

1982. gadā tika izstādīts neparasts modernās mākslas eksemplārs. Tā bija pie krēsla piestiprināta bise. Šis mākslas darbs bija apskatāms, iesēžoties krēslā un skatoties tieši bises stobrā. Problēma bija tā, ka bise bija pielādēta un pievienota taimerim, kas tuvāko simt gadu laikā liks tai pēkšņi izšaut. Pārsteidzoši, ka cilvēki gaidīja rindā, lai varētu lūkoties preti šaiviņam, lai gan zināja, ka bises gailis var nospieties jebkurā brīdī.

Cik pārdroša likteņa kārdināšana!

Par nelaimi, tieši tāpat cilvēki spēlējas ar grēku, domājot, ka var tam skatīties acīs un tomēr tikt prom sveiki un veseli. Pretēji šai savādajai bisei grēks – ja netiks ārstēts – viņus reiz noteikti nogalinās.

Šajā nedēļā uzzināsim, kā Jānis redzēja grēka problēmu un tās risinājumu Jēzū Kristū.

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Kā jāsaprot Bībeles vārdi, ka Dievs ir “gaisma”? Kādus maldus attiecībā uz grēka realitāti Jānis centās atmaskot šajos pantos? Kādus apsolījumus Jānis mums sniedz kā līdzekli pret grēku mūsu dzīvē? Kādēļ mums nepieciešami šie apsolījumi?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 18. jūlijā.)

GAISMA

(1. Jņ. 1:5)

Izlasi 1. Jņ. 1:5. Ko Jānis domāja ar vārdiem, ka “Dievs ir gaisma”? Galu galā, gaisma taču ir tikai fizikāla parādība, enerģijas forma fotonu veidā. Ko Jānis ar to vēlēties pateikt? Skat. Ps. 27:1; 36:10; Mat. 4:16; Jņ. 3:19; 8:12; 12:46; 1. Tim. 6:16.

Ar gaismu Bibelē tiek runāts gan par Jēzu, gan Tēvu. Gaisma apzīmē Dieva godību un norāda uz Viņu kā glābšanas nesēju. Šis simbols izceļ arī patiesības un atklāsmes ideju. Un īpaši mūsu konkrētajā situācijā tas uzsver Viņa morālās īpašības – taisnību, svētumu un pilnību (skat. arī 1. Jņ. 2:9).

Kāpēc Jānis neaprobežojas ar to, ka Dievs ir “gaisma”, bet vēl pievieno, ka “Viņā nav it nekādas tumsības”? _____

Pievienojot šo frāzi, apustulis ar visiem iespējamajiem vārdiem pasvītro Dieva pilnību un Viņa atšķirtību no grēka. Viņš nav salīdzināms ar grieķu vai romiešu dieviem, kuros mita dažādi tikumi un netikumi vienlaikus. Dievs ir absolūti svēts, absolūti labs un absolūti taisns. Viņš ir tikpat nesavienojams ar grēku, cik tumsa ir pretēja gaismai.

Tomēr tumsas pieminēšana ienesa jaunu elementu, kas sagatavoja skatuvi tālākajam. Tādas kritušas, grēkā iestigušas būtnes kā cilvēki pēc savas dabas drīzāk pieder tumsas nekā gaismas valstībai. Ja Dievs ir gaisma un mēs esam tumsā, kontrasts starp mums un Dievu nevar būt vēl lielāks, īpaši svētuma un taisnīguma ziņā.

Padomā par tumsu. Kādas emocijas, tēlus un domas tevī tā izraisa? Uzliec to visu uz papīra, uzraksti, ko tumsa aino un kā liek tev justies. Kādēļ šis simbols ir tik piemērots grēkam un nesvētumam? Līdzdali savas atziņas Bībeles skolas grupā.

GRĒKA PROBLĒMA

(1. Jņ. 1:6,8,10)

1. Jņ. 1:6-10 veido vienu veselumu. Pēc Dieva rakstura izklāsta Jānis ķeras kritizēt dažus greizus uzskatus, kas acīmredzot cirkulēja ticīgo vidū.

Visi pieci panti vairāk vai mazāk sākas līdzīgi – ar frāzi “Ja mēs...”. Taču iedziļinoties pamanām starp šiem pantiem būtiskas atšķirības.

Kādus uzskatus Jānis norāj 6., 8. un 10. pantā? Kas šajos apgalvojumos ir nepareizs un kas tiem kopīgs? _____

Pirmais apgalvojums runā par sadraudzību ar Dievu. Ļaudis apgalvo, ka viņiem ir sadraudzība ar Dievu, taču īstenībā viņi staigā tumsā, kas nozīmē to, ka viņi tomēr nestaigā kopā ar Dievu.

Tam pretstatā (7. pants) staigāšana gaismā nozīmē patiesu sadraudzību. Kas tā dara, tiek šķīstīti no saviem grēkiem. Tātad staigāt tumsā nozīmē dzīvot grēkā. Dzīvot grēkā un apgalvot, ka man ir sadraudzība ar Dievu, saskaņā ar Jāņa vārdiem ir meli.

Nākamie divi apgalvojumi (8. un 10. pantā) arī saistīti ar grēku. Lai gan Jānis norāj grēka praktizēšanu, viņš izsmeloši norāda uz grēka realitāti mūsu dzīvē. 8. pantā viņš, šķiet, atmasko ideju, ka cilvēki nav grēcīgi, – mācību, kas apstrīd kristietības pašus pamatus.

Kādēļ Jāņa paziņojums 10. pantā ir tik svarīgs? Kādas sekas var būt idejai, ka mēs “neesam grēkojuši”? _____

Ievērosim domas attīstību šajos pantos. 6. pantā cilvēki melo. 8. pantā viņi sevi pieviļ. 10. pantā viņi padara Dievu par meli. Acīmredzot Jānis labi izprata grēka problēmas realitāti un nopietnos draudus cilvēcei.

Cik atklāts un godīgs tu esi pret sevi attiecībā uz grēka realitāti savā miesā? Vai tu tiecies ignorēt šo faktu, attaisnot vai bārt sevi par to? Kādai vajadzētu būt tavai attieksmei pret savām cīņām ar grēku, un ko tu varētu darīt, lai izveidotos pareiza attieksme? Kāda būtu pareiza attieksme? _____

ATTIEKSME PRET GRĒKA PROBLĒMU

(1. Jņ. 1:7,9; 2:2)

No šiem pantiem kļūst skaidrs, ka Jānis runā par grēka nopietnību. Kā viņš izprata grēku? 1. Jņ. 3:4 viņš to pielīdzina nelikumībai (latviešu Bībelēs – netaisnībai). Saskaņā ar 1. Jņ. 5:17 grēks ir katra netaisnība, citiem vārdiem, ļaundarības. Tā ir attālināšanās no Dieva gribas, kāda tā mums atklāta Rakstos. Grēks ir arī pretstats patiesībai. Cilvēku, kas grēku izdara, tas atsvešina no Dieva, un šī atsvešināšanās ved pretī garīgai nāvei. Grēks vienskaitlī var apzīmēt grēcinieka atšķirtību no Dieva, savukārt grēki daudzskaitlī var nozīmēt grēcīgus motīvus un darbus. Lai kā mēs uz to raudzītos, viena lieta ir skaidra: grēks ir reāls, un, ja izliksimies to neredzam, tas mūs iznīcinās.

1. Jņ. 1:7,9 satur dievišķus apsolījumus attiecībā uz to, kā grēka problēma tiks risināta. Kas ir šie apsolījumi, un kā varam iedzīvīnāt tos savā dzīvē? Kā varam piedzīvot to, ko Dievs mums šeit apsola? _____

Grēku piedošana kļuvusi iespējama, pateicoties Kristus nāvei pie krusta, kad kā upuris tika izlietas Viņa asinis. Tā kā esam pārkāpuši Dieva likumus un līdz ar to esam pelnījuši nāvi, Viņš mira mūsu vietā un ir mūs atbrīvojis no mūžīgas pazudināšanas, pie kā citādi novestu mūsu pārkāpumi. Vēl vairāk, Viņa asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem.

Taču no mūsu puses nepieciešama grēku izsūdzēšana. Vārdu, kas 1. Jņ. 1:9 angļu Bībelēs tulkots kā “izsūdzēt”, būtu precīzāk tulkot kā latviešu izdevumos: “atzīties”, “atzīt”, “piekrist”, “apliecināt”. Šajā pantā gan nav minēts, kam šie grēki būtu jāizsūdz, taču panta otrajā daļā skaidri saprotams, ka tam visam ir sakars ar Dievu, jo, ja grēki tiks atzīti, Dievs būs uzticīgs un taisns un mums tos piedos. Iespējams, būs vajadzīga publiska grēku izsūdzēšana – to priekšā, kurus sāpinājuši mūsu grēki, tomēr pat tādā gadījumā grēku piedošana iespējama vienīgi no Dieva.

1. Jņ. 1:9 piemīt pavēles spēks. Mums vajadzētu nomest savus grēkus Dieva priekšā, un Viņš mums piedos un šķīstīs mūs. Grēkošana mūs padara vainīgus; mums nepieciešama piedošana. Grēks padara mūs netīrus; mums vajadzīga šķīstīšana. Jēzū Dievs ir radījis iespēju izdarīt kā vienu, tā otru.

Kādās tavas dzīves sfērās būtu nepieciešamas izmaiņas, lai vairāk gūtu no šiem brīnišķīgajiem apsolījumiem? Kas tevi attur no visu savu grēcīgo ceļu uzticēšanas Dievam? _____

KRISTIEŠU MĒRĶIS

(1. Jņ. 2:1)

1. Jņ. 2:1 mūs aicina negrēkot. Kā mums vajadzētu izprast šo brīdinājumu?

Jāņa aicinājums negrēkot jāskata kontekstā ar staigāšanu gaismā, kas iepriekš tika ievadīta ar apgalvojumu, ka Dievs ir gaisma. Ja vēlamies dzīvot sadraudzībā ar Viņu un Viņa bērniem, mums jāstaigā gaismā, un staigāt gaismā nozīmē atteikties no grēkiem (1. Jņ. 2:1).

Jānis uzrunā ticīgos gādīgā un tuvā manierē, saucot tos par saviem bērniņiem un sniedzot vienu iemeslu, kādēļ vēstule rakstīta: tiem pilnībā jāatsakās no grēkiem. Tā darot, viņš nevis sludina, ka ir iespējama pilnīgi bezgrēcīga eksistence, bet gan lūdzas, lai kristieši atstājas no jebkādas apzinātas grēkošanas.

Kādēļ Jānis līdzsvaro savu brīdinājumu negrēkot ar nākamo frāzi "Un, ja kāds krīt grēkā"? Skat. arī 1. Kēn. 8:46; Rom. 3:10-20; 1. Tim. 1:15. _____

Šo diskusiju par grēku kāds var pārprast tādā ziņā, ka grēkam nebūtu liela svara: "Nesaki, ka esi bez grēka; tu tāpat būsi grēcinieks. Tāpēc vienkārši dzīvo tālāk savu dzīvi un neraizējies par grēkiem." Tādēļ Jānim attiecībā uz saviem apgalvojumiem par grēku vajadzēja ieviest līdzsvaru, un to viņš izdara 2. nodaļas pirmajā pantā. Kristus mācekļa mērķis ir negrēkot. Kristiešiem jāatzīst, ka viņi ir grēcinieki, taču viņiem jācenšas dzīvot bez grēka.

Tajā pašā laikā Jānis necenšas pateikt, ka mums iespējams būt pilnīgi bezgrēcīgiem. Tādēļ līdztekus brīdinājumam negrēkot viņš saka: "Ja kāds krīt grēkā, tad mums ir Aizstāvis...". Tā viņš nepārprotami atzīst grēka realitāti kristieša dzīvē. Pat pilnībā ziedojušies un patiesi kristieši var krist grēkā. Grēkošana pastāvīgi ir reāls drauds ikvienam draudzes loceklim, tādēļ tiem nepieciešama palīdzība. Tiem vajadzīgs kāds, kas palīdz pretoties kārdināšanām, bet arī tāds, kas var aizstāvēt pēc tam, kad tie apgrēkojušies.

Kā lai iemācāmieš sadzīvot ar spriedzi, zinot, ka esam grēcinieki, bet esam saņēmuši ļoti nopietnu brīdinājumu Bībelē negrēkot? _____

KRISTIEŠU MIERINĀJUMS

(1. Jņ. 2:1,2)

1. Jņ. 2:1,2 brīnišķīgie vārdi mierina savu vainu atzīstošus grēciniekus un piepilda tos ar cerību un drosmi. Par spīti grēkam, vainas apziņai un mūsu grēku nereti briesmīgajām sekām vienmēr ir pieejams risinājums. Jānis jau iepriekš minēja piedošanu jeb šķīstīšanu no grēkiem. Nu viņš atkal atgriežas pie šī temata, sakot, ka šī piedošana kļuvusi pieejama Jēzū.

Kā? Pirmkārt, Viņš ir mūsu Aizstāvis, un Viņš kā starpnieks kalpo mūsu labā. Šis Aizstāvis ir Mesija ("Kristus"), un stāv rakstīts, ka Viņš ir taisns. Taisnība kā īpašība 1. Jņ. 1:9 tiek pieskaitīta Dievam Tēvam. Viņa Dēlam tā pieskaitīta 1. Jņ. 2:1, un Viņš var aizlūgt par mums tieši sava taisnā rakstura dēļ.

Otrkārt, mūsu grēku piedošana ir nodrošināta, jo, pateicoties Jēzus upura nāvei, Viņš ir atnesis salīdzināšanu jeb samierināšanu; tas nozīmē, ka Viņš ir samaksājis sodu par mūsu grēkiem. Parādu, kuru mēs nekad nespētu samaksāt, Jēzus nolīdzināja mūsu vietā.

Tādēļ Jānis aino Jēzu kā Upuri un Starpnieku. Jaunās Derības liecības kontekstā tas nozīmē to, ka Jēzus mūsu vidū pavadīja bezgrēcīgu dzīvi, nomira pie krusta, uzcēlās no miroņiem un uzbrauca debesīs, kur kā Starpnieks kalpo mūsu labā.

Vārdam "paraklētoss", kas latviešu Bībelēs, tostarp 1. Jņ. 2. nodaļā, parasti tulkots kā "aizstāvis", piemēram, Jāņa evaņģēlijā angļu Bībelēs piemeklēti dažādi sinonīmi kā "mierinātājs, palīgs, starpnieks" (sal. ar Jņ. 14:16,26; 15:26; 16:7; 1. Jņ. 2:1). Tā ir persona, kas aicināta kādu aizstāvēt un runāt viņa vietā. "Paraklētoss" var būt persona, kas palīdz draugam. Jāņa evaņģēlijā palīgs ir Svētais Gars. Jāņa pirmajā vēstulē kā palīgs un starpnieks minēts Jēzus (1. Jņ. 2:1).

Stāstot par Jēzu kā mūsu Aizstāvi un gūstot lielu mierinājumu no fakta, ka Viņš ir dievišķais instruments, kas sagādājis piedošanu par mūsu grēkiem, mums jāargās neatstāt iespaidu, ka Tēvs ir ļauns un bargs, kuru pierunāt piedot mūsu grēkus jālūdz kādam starpniekam. Šāds skatījums uz Dievu ir nepamatots, jo Viņš bija tas, kas mūsu dēļ sūtīja Jēzu (Jņ. 3:16). Tāpat arī Jāņa pirmajā vēstulē dažus pantus iepriekš mums ir teikts, ka "Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs" (1. Jņ. 1:9). Jēzum Tēvs nav jānomierina. Tieši pretēji, Tēvs bija tas, kas caur Jēzu atklāja savu vēlmi mūs glābt.

Balstoties uz tikko lasīto, kā tu izproti brīnišķīgos apsolījumus, kas mums doti 1. Jņ. 2:1,2? Ko tie nozīmē mūsu dienišķajās gaitās ar Kungu? Kā šos apsolījumus tu varētu padarīt reālākus savā dzīvē? Kādas pārmaiņas vajadzētu šiem apsolījumiem atnest?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Ceļš pie Kristus” izlasi nodaļu “Grēku izsūdžēšana” (37.–41. oriģināllapp.).

“Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības” Dieva žēlastības iegūšanas noteikumi ir vienkārši un skaidri. Kungs neprasa, lai grēku piedošanas dēļ mēs darītu kaut ko mokošu un sāpīgu. Mums nav jāuzņemas gari un nogurdinoši svētceļojumi vai nepatīkami sodi, lai savas dvēseles ieteiktu Debesu Tēvam vai izpirktu savus pārkāpumus. Tas, kas savus grēkus “izsūdz un atstāj”, “dabūs žēlastību”. (Sal. pam. 28:13) Debesu tiesā Kristus aizstāv savu draudzi un aizlūdz par to – lūdz par tiem, kuru izpirkšanu ir samaksājis ar savām asinīm. Gadsimti un laikmeti nespēj mazināt Viņa salīdzinošā upura spēku. Ne dzīvība, ne nāve, ne augstums, ne dziļums nevar mūs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir Kristū Jēzū; ne tādēļ, ka mēs pie Viņa tik cieši turētos, bet tādēļ, ka Viņš mūs ir tik stipri satvēris. Ja pestīšana būtu atkarīga no mūsu pašu pūlēm, mēs nevarētu izglābties, bet tā ir atkarīga no Tā, kas stāv aiz visiem šiem apsoliņiem.” (E. Vaita, “Apustuļu darbi”, 552, 553)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Nodarbībā dalieties ar savām domām, emocijām un tēliem, kādus jūsos izsauc tumsas jēdziens. Kā tas jums palīdz labāk izprast ne vien to, ko nozīmē būt netaisnam un dzīvot grēkos, bet arī ko nozīmē staigāt Dieva gaismā?

2. Kā tu varētu palīdzēt tiem, kas tā apkrauti ar saviem grēkiem un vainas apziņu, ka ir gatavi no Dieva atteikties pavisam? Ar kādiem apsoliņiem un iedrošinājumu tu varētu doties pie tiem? Kādus gadījumus no Bībeles tu zini, kur Dievs piedēvis arī šausmīgus grēkus?

3. Daži uzskata – lai tiktu glābti, mums jākļūst pilnīgi brīviem no jebkāda grēka. Kā tu noraidītu šādu uzskatu, tajā pašā laikā neatstājot iespaidu, ka grēkam nav nozīmes?

4. Kāds ļaundaris nogalina gandrīz visus ģimenes locekļus, kas nav bijuši kristieši un nekad nav izrādījuši ticību Jēzum. Pēc vairākiem gadiem ļaundaris uz nāves gultas izsūdz visus grēkus un pieņem Jēzu kā savu Glābēju. Vienīgais dzīvs palikušais ģimenes loceklis jums pārmet: “Tātad saskaņā ar jūsu, kristiešu, ticību, visa mana ģimene tiesas dienā tiks sodīta par neticēšanu Jēzum, bet šis cilvēks, kas viņus nogalinājis, nokļūs Debesīs? Vai tāda ir jūsu reliģija?” Ko jūs viņam atbildētu?